

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **B. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2005, č. j. 55 Az 259/2004 – 29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 22. 10. 2004, čj. OAM-2864/VL-07-ZA04-2004. Rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobkyni udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb. a současně bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ust. § 91 cit. zákona. V kasační stížnosti uvedla žalobkyně skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Závěrem navrhla, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Brně byl zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Dále požádala, aby do pravomocného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu byl podané kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Dalším podáním pak žalobkyně požádala rovněž o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením ze dne 25. 1. 2006 Krajský soud v Brně zamítl návrh žalobkyně na ustanovení zástupce a zároveň ji vyzval, aby ve lhůtě 15ti dnů ode dne doručení této výzvy předložila doklad o svém zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. Žalobkyně byla zároveň poučena o následcích nesplnění výzvy. Toto usnesení bylo žalobkyni doručeno do vlastních rukou dne 4. 2. 2006. Na uvedenou výzvu žalobkyně nijak nereagovala.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Žalobkyně sama nemá předepsané právnické vzdělání, plnou moc advokátu, který by ji zastupoval v řízení kasační stížnosti pak ani na výzvu soudu nepředložila, ač byla poučena o následcích nesplnění výzvy. Nedostatek povinného právního zastoupení žalobkyně v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s. odmítl. Za této situace nerozhodoval již samostatně o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 27. září 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

